

dag 29. juli 1931.

Golfbaner ved høifjellshotellene.

De kan antegges billig og vil sikkert bli store attraksjoner for hotellenes gjester om sommeren.

Uten å ville insinuere at våre høifjellshoteller og sanatorier ikke sørger for underholdning for sine gjester, tillater jeg mig å komme med et forslag på grunnlag av de erfaringer jeg ifjor og iår har skaffet mig, angående høifjellsgolf. Vilde det ikke være en idé for våre hoteller å anlegge høifjells-golfbaner og skaffe det fornødne utstyr av køl-der og baller etc., slik at gjestene uten videre forberedelser kunne settes inn i golfens besnærende mysterier i sommerferien?

Det er i Norge en almindelig opfatning at golf er et overklassespill, en gammelmanns-sport. Det er selvfølgelig så, at det trenges penger for å være medlem av en førsteklases golfklubb, fordi det er så kostbart å opparbeide og vedlikeholde en skikkelig bane, men har man først banen, vil både gamle og unge finne at golfen er like så tiltrekkende som skytning, hockey eller tennis, for å nevne sportsgrener som har litt tilfelles med den.

Det gjelder altså å finne terreng som egner sig for en golfbane som blir billig i opparbeidelse og vedlikehold. Hvis vi ser oss litt om i høifjellet, vil vi finne meget innmark, hvor slåtten er så dårlig, at bandene har latt brisken få vokse ifred, eller myrstrækninger som med letthet lar sig tørre ut. Men i almindelighet er det ikke store strækningene, så nogen bane i almindelig forstand blir det sjelden tale om. For uøvede spillere har det imidlertid lite å si om avstanden mellom hullene er liten. Det det gjelder er at banen byr på sportslig interesse for enhver.

5—15 meter i rett linje mellom «Tee» og «Green», og går over til å stikke ut næste hull. Det vil sjelden bli tale om mere enn 9 hull, og i begynnelsen vil de nok bli litt primitive, og det blir meget leting etter ballene, men det merkelige er, at hvis man har nogenlunde hvite baller, er de nokså lette å finne igjen selv i tykke briskerabber.

Den slags bane man på denne måte anskaffer sig, innbyr selvfølgelig ikke til lange «drives». Det blir baner uten «Approach». De klubber man først og fremst får bruk for er «Iron», «Mashie», «Putter» og ikke å forglemme: «Niblick». Den siste er særdeles effektiv når ballen er landet i et briskekjær. Av treklubber blir det i høiden tale om en «Spoon».

Jeg har selv i all beskjedenhet anlagt en bane på 18 hull på tilsammen 1250 meter. De ligger i kryss og på tvers over små jorder med mose og kort gress, mellom brisk og dvergbjerk og over lave bakkelkammer. Det blir en mellomting mellom golf og babygolf, og med den store fordel, at det blir ganske billig. Det arbeide som skal til består i å rykke op brisk og å drenere myrer. Brisken tar man helst om høsten. Når røtterne er frosne, går det som en lek.

Har man først anledning til å spille på en slik høifjellsgolfbane, kan man vanskelig tenke sig en sommerferie i fjellet uten den. Man får en øvelse med mashie, niblick og putter som er ganske forbløffende, og man er like seiersstolt når ballen lander på «Green» en efter et vellykket slag med niblick'en som man er skuffet når ballen finner det for

Har man funnet et terreng, hvor brisken ikke vokser altfor tett, og hvor det ikke er altfor høit gress eller for meget sten i jorden, kan man begynne å stikke op banen. Man velger et litt høit sted i nærheten av hotellet (i mangel av klubbhus) og anlegger det første hull i ca. 100 meters avstand derfra. (Det blir sjelden tale om større avstander). En hermetikkboks med hull i bunnen er god nok som hull. Boksen må plasseres i torven slik at det iallfall blir 2—3 meter lavt gress på alle kanter av den. En primitiv «Green». Så rydder man brisk og sten i et belte på

godt å bli liggende i ro. Høifjells-
golffen setter sindene i bevegelse, og man skal lete lenge etter den hotelligjest som ikke vil finne spennin-
gen, beregningen, gledene og skuffelsene ved denne sportsgren fristende. Høifjellsgolffen er attraksjonen for alle som er så heldige å komme op i fjellet noen dager. I hoteller med høifjells-golf behøver man ikke å se sure fjes rundt peisen om formiddagen, fordi om det regner litt. Vilde det ikke være en idé for Oslo Golf Klubb å ta saken op, og bistå med gode råd?

O. B.